

Lukács 20

¹Történt az egyik napon, amikor a templomban tanította a népet, és hirdette az evangéliumot, hogy odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt, ²és megkérdezték tőle: Mondd meg nekünk, milyen hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat? ³Ő pedig így válaszolt nekik: Én is kérdezek tőletek valamit, mondjátok meg nekem: ⁴Vajon János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől? ⁵Ők pedig így tanakodtak egymás között: Ha azt mondjuk, mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki? ⁶Ha pedig azt mondjuk, emberektől, az egész nép megkövez minket, mert meg van győződve arról, hogy János próféta volt. ⁷Ezért azt felelték neki, hogy nem tudják, honnan való. ⁸Erre Jézus így szólt hozzájuk: Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.

A gonosz szőlőmunkások (Mt 21,33-46; Mk 12,1-12)

⁹Azután ezt a példázatot mondta a népnek: Egy ember szőlőt ültetett, és munkásoknak adta bérbe, majd hosszú időre idegenbe távozott. ¹⁰És amikor eljött az ideje, elküldött a munkásokhoz egy szolgát, hogy adják oda neki a részét a szőlő terméséből. De a munkások megverték, és üres kézzel küldték el. ¹¹Azután egy másik szolgát küldött, de azt is megverték, megalázták, és üres kézzel küldték vissza. ¹²Majd egy harmadikat is küldött, de ezt is megsebesítették és kidobták. ¹³Akkor így szólt a szőlő gazdája: Mit tegyek? Elküldöm szeretett fiamat, őt talán meg fogják becsülni. ¹⁴De mikor meglátták őt a munkások, így tanakodtak egymás között: Ez az örökös! Öljük meg őt, hogy mienk legyen az örökség! ¹⁵És kidobták a szőlőből, majd megölték. Vajon mit fog velük tenni a szőlő ura? ¹⁶Eljön, és elpusztítja ezeket a munkásokat, a szőlőt pedig másoknak adja. Amikor ezt hallották, így szóltak: Ez nem történhet meg! ¹⁷Ő azonban rájuk nézett, és ezt mondta: Akkor mit jelent az Írásnak ez a szava: „A kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő”? ¹⁸Aki erre a kőre esik, összezúródik, akire pedig ez a kő ráesik, szétmorzsolja azt. ¹⁹Az írástudók és főpapok már abban az órában el akarták őt fogni, de féltek a néptől, mert megértették, hogy róluk mondta ezt a példázatot.

Az adópénz (Mt 22,15-22; Mk 12,13-17)

²⁰Ezután szemmel tartották őt, és kémekeket küldtek utána. Azok igazaknak tették magukat, hogy Jézust egy kérdéssel törbe csalják, és átadhassák a hatóságnak és a helytartói hatalomnak. ²¹Ezek megkérdezték tőle: Mester, tudjuk, hogy helyesen szólsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató, hanem az igazsághoz ragaszkodva tanítod az Isten útját. ²²Szabad-e a császárnak adót fizetnünk, vagy nem? ²³Ő azonban felismerte álnokságukat, és így szólt hozzájuk: ²⁴Mutassatok nekem egy dénárt! Kinek a képe és felirata van rajta? Ők ezt felelték: A császáré. ²⁵Ő pedig így válaszolt nekik: Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené! ²⁶Így tehát nem tudták törbe csalni a nép előtt, hanem elcsodálkoztak válaszában, és elhallgattak.

Kérdés a feltámadásról (Mt 22,23-33; Mk 12,18-27)

²⁷Azután odamentek hozzá néhányan a szadduceusok közül, akik tagadják, hogy van feltámadás, és ezt kérdezték tőle: ²⁸Mester, Mózes elrendelte nekünk, hogy ha valakinek meghal a testvére, akinek volt felesége, de gyermeke nem, akkor annak a testvére vegye el az asszonyt, és támasszon utódot az ő testvérének. ²⁹Volt hét testvér. Az első megnősült, de meghalt gyermektelenül. ³⁰Ekkor a második vette el az asszonyt, ³¹aztán a harmadik, majd sorban mind a hét, de mind úgy haltak meg, hogy nem hagytak maguk után gyermeket. ³²Végül meghalt az asszony is. ³³Ez az asszony melyikük felesége lesz a feltámadáskor, hiszen mind a hétnek a felesége volt? ³⁴Jézus így válaszolt nekik: E világ fiai házasodnak és férjhez mennek, ³⁵de akik méltónak ítéltetnek ama eljövendő világra, hogy részük legyen a halottak közül való feltámadásban, azok nem házasodnak majd, és férjhez sem mennek. ³⁶Sőt meg sem halhatnak többé, mert az angyalokhoz lesznek hasonlók, és Isten fiaivá lesznek, mivel feltámadnak a halálból. ³⁷Arra pedig, hogy a halottak feltámadnak, már Mózes is rámutatott a csipkebokorról szóló részben, amikor az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákób Istenének mondta. ³⁸Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az ő számára mindenki él. ³⁹Néhány írástudó ekkor így szólt: Mester, jól mondtad. ⁴⁰És többé semmit sem mertek kérdezni tőle.

Krisztus Dávidnak Fia és Ura (Mt 22,41-46; Mk 12,35-37)

⁴¹Ő azonban megkérdezte tőlük: Hogyan mondhatják azt, hogy a Krisztus Dávid Fia? ⁴²Hiszen maga Dávid mondja a Zsoltárok könyvében: „Így szólt az Úr az én Uramhoz: Ülj a jobb kezem felől, ⁴³amíg ellenségeidet lábad számolyává nem teszem.” ⁴⁴Ha tehát Dávid Urának szólítja őt, hogyan lehet akkor a Fia?

Az írástudók nagyravágyása és kapzsisága (Mt 23,6-7; Mk 12,38-40)

⁴⁵Miközben pedig az egész nép hallgatta őt, így szólt a tanítványaihoz: ⁴⁶Óvakodjatok az írástudóktól, akik szeretnek hosszú köntösben járni, és szívesen veszik a köszöntéseket a tereken, szeretnek a zsinagógákban a főhelyeken ülni és a lakomákon az asztalfőn, ⁴⁷akik felemészti az özvegyek házáat, és színlelésből hosszan imádkoznak. Ezekre vár a legsúlyosabb ítélet.

Az Ige tanulmányozását kezdj imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!

1. A nép vezetői megkérdőjelezzik Jézus hatalmát. (2.vers) Jogosak-e ezek a kérdések? Miért? Miért nem?
2. Jézus válaszként feltett kérdése (4.vers) mit árul el róla?
3. Te meg szoktad kérdőjelezni Jézus hatalmát? Miért Miért nem? Milyen kontextusban?
4. A szadduceusok csak Mózes első öt könyvét fogadták el, amiben (helytelenül) úgy gondolták, nincs szó a halál utáni életről. Hogyan felel meg nekik Jézus és hogyan igazítja őket helyre?
5. A 9-19. versekben Jézus kemény ítéletet mond azokra, akik Őt elutasítják. Mit tanít ez neked?
6. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

Imádkozz, hogy amikor megkérdőjelezzik a hitedet, bölcsen tudj válaszolni!